Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►B

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1860/2004

z dnia 6 października 2004 r.

w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady *de minimis* dla sektora rolnego ►M2 ———— ◄

(Dz.U. L 325 z 28.10.2004, str. 4)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r.	L 379	5	28.12.2006
►M2	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 875/2007 z dnia 24 lipca 2007 r.	L 193	6	25.7.2007

▼B

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1860/2004

z dnia 6 października 2004 r.

w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady *de minimis* dla sektora rolnego ►M2 ——————— ◄

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 994/98 z dnia 7 maja 1998 r. sprawie stosowania art. 92 i 93 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską w odniesieniu do niektórych kategorii horyzontalnej pomocy państwa ([1]), w szczególności jego art. 2 ust. 1,

po opublikowaniu projektu niniejszego rozporządzenia ([2]),

po konsultacji z Komitetem Doradczym ds. Pomocy Państwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie (WE) nr 994/98 upoważnia Komisję do określenia w rozporządzeniu progu, poniżej którego uważa się, iż środki pomocowe nie spełniają wszystkich kryteriów określonych w art. 87 ust. 1 Traktatu i dlatego nie podlegają procedurze zgłoszenia przewidzianej w art. 88 ust. 3 Traktatu.

(2) Komisja stosowała art. 87 i 88 Traktatu, a w szczególności wyjaśniła, w wielu decyzjach, pojęcie pomocy w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu. Komisja, ostatnio w rozporządzeniu (WE) nr 69/2001 ([3]), określiła również swoją politykę w odniesieniu do pułapu *de minimis*, poniżej którego można uważać, że art. 87 ust. 1 Traktatu nie ma zastosowania. Ze względu na specjalne zasady, które stosuje się w sektorze rolnym i rybołówstwa, a także mając na uwadze ryzyko, iż nawet niewielkie kwoty udzielonej pomocy mogłyby spełniać kryteria art. 87 ust. 1 Traktatu, rozporządzenie (WE) nr 69/2001 nie ma zastosowania w tych sektorach.

(3) W świetle doświadczeń nabytych przez Komisję, w szczególności od momentu wejścia w życie rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), zmieniającego i uchylającego niektóre rozporządzenia ([4]) oraz stosowania wytycznych Wspólnoty odnośnie do pomocy państwa w sektorze rolnym ([5]), można uznać, iż bardzo niskie kwoty udzielonej pomocy nie spełniają kryteriów art. 87 ust. 1 Traktatu w tych sektorach, pod warunkiem że spełnione są pewne wymogi. Dzieje się tak w przypadku, gdy kwoty pomocy otrzymanej przez indywidualnych producentów pozostają niewielkie, a jednocześnie ogólna kwota pomocy przyznanej sektorowi rolnemu nie przekracza niewielkiego procentu wartości produkcji. Wspólnotowa produkcja rolna charakteryzuje się tym, że każdy produkt jest zwykle produkowany przez dużą liczbę bardzo niewielkich producentów, których produkty są w dużej mierze substytucyjne w obrębie wspólnych organizacji rynku. Z tego względu wpływ niewielkich kwot pomocy przyznanej indywidualnym producentom w danym okresie należy odnieść do wartości produkcji rolnej całego sektora w tym samym okresie. Ustanowienie pułapu w formie ogólnej kwoty przyznanej każdemu Państwu Członkowskiemu

([1]) Dz.U. L 142 z 14.5.1998, str. 1.
([2]) Dz.U. C 93 z 17.4.2004, str. 9.
([3]) Dz.U. L 10 z 13.1.2001, str. 30.
([4]) Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 80. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 583/2004 (Dz.U. L 91 z 30.3.2004, str. 1).
([5]) Dz.U. C 232 z 12.8.2000, str. 19.

▼B

w oparciu o wartość produkcji w sektorze rolnym umożliwia spójne podejście we wszystkich Państwach Członkowskich, opierające się na obiektywnej ekonomicznej wartości referencyjnej.

(4) W świetle doświadczeń Komisji w zakresie szacowania pomocy państwa w sektorze rybołówstwa, w szczególności od momentu stosowania wytycznych Wspólnoty dotyczących badania pomocy państwa w sektorze rybołówstwa i akwakultury ([1]) oraz wejścia w życie rozporządzenia Rady (WE) nr 2792/1999 z dnia 17 grudnia 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady i uregulowania dotyczące pomocy strukturalnej Wspólnoty w sektorze rybołówstwa ([2]), można uznać, iż bardzo niskie kwoty udzielonej pomocy w sektorze rybołówstwa nie spełniają kryteriów art. 87 ust. 1 Traktatu, pod warunkiem że spełnione są pewne wymogi. Biorąc pod uwagę podobieństwa metod produkcji w sektorze rybołówstwa i sektorze rolnym, dzieje się tak w przypadku, gdy kwoty pomocy otrzymanej przez indywidualne przedsiębiorstwa pozostają niewielkie, a jednocześnie ogólna kwota pomocy przyznanej sektorowi rybołówstwa nie przekracza niewielkiego procentu wartości produkcji.

(5) Mając na celu zwiększenie przejrzystości oraz pewności prawnej, wydaje się właściwe ustanowienie zasady *de minimis* dla sektora rolnego i rybołówstwa w rozporządzeniu.

(6) W świetle Porozumienia w sprawie Rolnictwa ([3]), w ramach Światowej Organizacji Handlu (WTO) niniejsze rozporządzenie nie powinno wyłączać pomocy eksportowej bądź pomocy faworyzującej produkty krajowe kosztem produktów przywożonych. Państwa Członkowskie są zobowiązane powstrzymać się od przyznawania wszelkiej pomocy niezgodnej ze zobowiązaniami zawartymi w tym Porozumieniu. Pomoc na pokrycie kosztów uczestnictwa w targach handlowych, bądź kosztów badań lub usług doradczych potrzebnych do wprowadzenia nowego produktu lub już istniejącego produktu na nowy rynek nie stanowi zwykle pomocy eksportowej. Trybunał Sprawiedliwości w swoim orzeczeniu z dnia 19 września 2002 r. stwierdził, iż z chwilą gdy Wspólnota przyjęła akty prawne w celu ustanowienia wspólnej organizacji rynku w danym sektorze rolnym, Państwa Członkowskie są zobowiązane powstrzymywać się od wszelkich działań mogących zaszkodzić tej organizacji lub wprowadzających od niej odstępstwa ([4]). Zasadę tą stosuje się również w sektorze rybołówstwa. Z tego względu niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć zastosowania do pomocy, której wysokość ustalona jest na podstawie ceny lub ilości produktów wprowadzonych na rynek.

(7) W świetle doświadczeń Komisji można uznać, że pomoc nieprzekraczająca pułapu 3 000 EUR na beneficjenta w dowolnie określonym okresie trzech lat – w sytuacji gdy całkowita kwota takiej pomocy przyznanej wszystkim przedsiębiorstwom nie przekracza pułapu, który ma być ustalony przez Komisję na poziomie ok. 0,3 % rocznej produkcji rolnej lub produkcji rybołówstwa – nie wpływa na handel między Państwami Członkowskimi i/lub nie zakłóca bądź nie zagraża zakłóceniem konkurencji i dlatego nie podlega przepisom art. 87 ust. 1 Traktatu. Wyżej wymieniony okres trzech lat powinien być ruchomy, aby w każdym przypadku przyznania nowej pomocy *de minimis* konieczne było ustalenie ogólnej kwoty pomocy *de minimis* przyznanej w ciągu poprzednich trzech lat. Za datę przyznania pomocy *de minimis* należy uznać moment, w którym beneficjentowi zostało nadane prawo

([1]) Dz.U. C 19 z 20.1.2001, str. 7.
([2]) Dz.U. L 337 z 30.12.1999, str. 10. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1421/2004 (Dz.U. L 260 z 6.8.2004, str. 1).
([3]) Dz.U. L 336 z 23.12.1994, str. 22.
([4]) Sprawa C-113/2000 Hiszpania przeciwko Komisji, Rec. 2002 str. I-7601, pkt 73.

▼B

przyjęcia pomocy. Zasada *de minimis* pozostaje bez uszczerbku dla możliwości otrzymania przez przedsiębiorstwa, na ten sam projekt, pomocy państwa dozwolonej przez Komisję lub objętej rozporządzeniem o wyłączeniu grupowym.

(8) W celu zapewnienia przejrzystości, równości traktowania oraz prawidłowego stosowania pułapu *de minimis*, właściwe jest by Państwa Członkowskie stosowały tę samą metodę obliczeń. W celu ułatwienia tych obliczeń oraz zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 69/2001 kwoty przyznanej pomocy, które nie przybierają formy dotacji pieniężnych, powinny być przeliczane na subwencyjny ekwiwalent pomocy brutto. Obliczenie subwencyjnego ekwiwalentu pomocy płatnej w kilku ratach oraz obliczenia kwoty pomocy w formie pożyczki uprzywilejowanej wymagają zastosowania rynkowych stóp procentowych obowiązujących na rynku w momencie przyznania dotacji. Mając na względzie jednolite, przejrzyste i proste stosowanie zasad pomocy państwa, rynkowe stopy procentowe stosowane do celów niniejszego rozporządzenia powinny być uważane za stopy referencyjne, pod warunkiem że w przypadku pożyczki uprzywilejowanej pożyczka ta jest poparta standardowymi zabezpieczeniami i nie pociąga za sobą nadmiernego ryzyka. Za stopy referencyjne powinno się uważać te, które Komisja wyznacza okresowo na podstawie obiektywnych kryteriów i które są następnie publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* oraz w Internecie.

(9) Komisja ma obowiązek zapewnić, że zasady przyznawania pomocy państwa są respektowane, a w szczególności że pomoc przyznana zgodnie z zasadami *de minimis* spełnia określone w nich warunki. Zgodnie z zasadą współpracy ustanowioną w art. 10 Traktatu Państwa Członkowskie powinny ułatwić osiągnięcie tego celu poprzez ustanowienie niezbędnego mechanizmu gwarantującego, że ogólna kwota pomocy przyznanej zgodnie z zasadą *de minimis* nie przekracza albo pułapu 3 000 EUR na beneficjenta albo ogólnych pułapów ustanowionych przez Komisję w oparciu o wartość produkcji rolnej lub rybołówstwa w okresie trzech lat. W tym celu Państwa Członkowskie, przyznając pomoc *de minimis*, powinny informować zainteresowane przedsiębiorstwo, że pomoc ma charakter *de minimis*, otrzymać pełną informację o innych przypadkach pomocy *de minimis*, które miały miejsce w ciągu ostatnich trzech lat oraz dokładnie kontrolować, czy przyznanie nowej pomocy *de minimis* nie spowoduje przekroczenia pułapu *de minimis*. Ewentualnie, respektowanie pułapu może być również zagwarantowane za pomocą centralnego rejestru.

(10) Uwzględniając doświadczenie Komisji, a w szczególności częstotliwość, z jaką niezbędne są zmiany w polityce pomocy państwa, właściwe jest ograniczenie okresu stosowania niniejszego rozporządzenia. W przypadku gdy rozporządzenie wygaśnie i nie zostanie przedłużone, Państwa Członkowskie powinny dysponować sześciomiesięcznym okresem dostosowania w odniesieniu do systemów pomocy *de minimis*, objętych niniejszym rozporządzeniem. Dla celów pewności prawnej właściwym jest sprecyzowanie wpływu niniejszego rozporządzenia na pomoc przyznaną przed datą jego wejścia w życie,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres zastosowania

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do pomocy przyznawanej przedsiębiorstwom ►M2 w sektorze rolnym ◄, z wyjątkiem:

▼B

a) pomocy, której wysokość ustalona jest na podstawie ceny lub ilości produktów wprowadzonych na rynek;

b) pomocy udzielanej na działalność związaną z wywozem, a mianowicie pomocy związanej bezpośrednio z ilością wywożonych produktów, z tworzeniem i funkcjonowaniem sieci dystrybucyjnej lub wydatkami bieżącymi związanymi z prowadzeniem działalności wywozowej;

c) pomocy uwarunkowanej użyciem towarów produkcji krajowej kosztem towarów przywożonych.

Artykuł 2

Definicje

Dla celów niniejszego rozporządzenia, stosuje się następujące definicje:

1) „przedsiębiorstwa sektora rolnego" oznaczają przedsiębiorstwa zajmujące się produkcją ►M1 ——————— ◄ produktów rolnych;

2) „produkt rolny" oznacza produkty wymienione w załączniku I do Traktatu, ►M2 z wyjątkiem produktów rybołówstwa określonych w art. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 104/2000 ◄ niniejszego artykułu.

▼M1

_____

▼M2

_____

▼B

Artykuł 3

Pomoc *de minimis*

1. Uważa się, że środki pomocy nie spełniają wszystkich kryteriów określonych w art. 87 ust. 1 Traktatu i dlatego są zwolnione z wymogu zgłoszenia przewidzianego w art. 88 ust. 3 Traktatu, jeżeli spełniają warunki określone w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu.

2. Ogólna kwota pomocy *de minimis* przyznana jakiemukolwiek przedsiębiorstwu nie przekracza3 000 EUR w dowolnie określonym okresie trzech lat. Pułap ten stosuje się bez względu na formę pomocy i jej cel.

Skumulowana kwota pomocy przyznana różnym przedsiębiorstwom w sektorze rolnym w dowolnie określonym okresie trzech lat nie przekracza wartości dla każdego Państwa Członkowskiego ustalonej w załączniku I.

▼M2

_____

▼B

3. Pułapy określone w ust. 2 wyraża się jako dotację pieniężną. Wszystkie użyte wartości są wartościami brutto, to znaczy nie uwzględniają potrąceń z tytułu podatków bezpośrednich. W przypadku gdy pomoc udzielana jest w formie innej niż dotacja, kwota pomocy stanowi subwencyjny ekwiwalent pomocy brutto.

Pomoc wypłacana w kilku ratach dyskontowana jest do wartości w momencie przyznania dotacji. Stopa procentowa stosowana do celów dyskontowych oraz do obliczenia kwoty pomocy w przypadku pożyczki uprzywilejowanej jest stopą referencyjną stosowaną w momencie przyznania dotacji.

▼B

Artykuł 4

Kumulacja i monitorowanie

1. W przypadku gdy Państwo Członkowskie przyznaje przedsiębiorstwu pomoc *de minimis*, informuje zainteresowane przedsiębiorstwo, że pomoc ma charakter *de minimis* i otrzymuje od przedsiębiorstwa pełną informację o innej pomocy *de minimis*, otrzymanej w ciągu poprzednich trzech lat.

Państwo Członkowskie może przyznać nową pomoc *de minimis* tylko po sprawdzeniu, że nie podniesie ona ogólnej kwoty pomocy *de minimis* otrzymanej przez przedsiębiorstwo w odpowiednim okresie trzech lat, do poziomu powyżej każdego z pułapów ustalonych w art. 3 ust. 2.

2. W przypadku gdy Państwo Członkowskie ustanowiło centralny rejestr pomocy *de minimis* dla, odpowiednio, rolnictwa ►M2 ——————— ◄, zawierający pełną informację dotyczącą wszystkich przypadków pomocy *de minimis* objętej zakresem niniejszego rozporządzenia i przyznanej przez jakiekolwiek władze tego Państwa Członkowskiego, wymóg określony w ust. 1 akapit pierwszy nie ma zastosowania od momentu, gdy rejestr obejmuje okres trzech lat.

3. Państwa Członkowskie rejestrują i opracowują wszystkie informacje dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia. Zapisy te zawierają wszelkie informacje konieczne do wykazania spełnienia warunków niniejszego rozporządzenia. Dokumenty dotyczące indywidualnej pomocy *de minimis* są przetrzymywane przez okres 10 lat od dnia jej przyznania, a zapisy dotyczące systemu pomocy *de minimis* przez okres 10 lat od dnia, w którym przyznana została ostatnia pomoc indywidualna w ramach tego systemu.

Na pisemny wniosek Komisji Państwo Członkowskie przekazuje jej w ciągu 20 dni roboczych lub w terminie dłuższym, ustalonym we wniosku, wszelkie informacje, jakie Komisja uzna za niezbędne do oceny, czy spełniono warunki niniejszego rozporządzenia, w szczególności ogólne kwoty pomocy *de minimis* otrzymanej przez poszczególne przedsiębiorstwa oraz przez sektor rolny ►M2 ——————— ◄ danego Państwa Członkowskiego.

Artykuł 5

Przepisy przejściowe

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do pomocy przyznanej przed jego wejściem w życie, jeżeli spełnia ona wszystkie warunki określone w art. 1 i 3. Wszelką pomoc, która nie spełnia tych warunków, Komisja szacuje zgodnie z odpowiednimi ramami, wytycznymi, komunikatami i obwieszczeniami.

2. Systemy pomocy objęte niniejszym rozporządzeniem wciąż korzystają z niego w sześciomiesięcznym okresie dostosowawczym następującym po dacie określonej w art. 6 akapit drugi.

Podczas okresu dostosowawczego systemy pomocy można wciąż stosować na warunkach niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 6

Wejście w życie i zastosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wygasa z dniem 31 grudnia 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

▼B

ZAŁĄCZNIK I

Ogólna kwota pomocy dla rolnictwa dla poszczególnych Państw Członkowskich, o której mowa w art. 3 ust. 2:

(w EUR)

BE	22 077 000
DK	27 294 000
DE	133 470 000
EL	34 965 000
ES	106 755 000
FR	195 216 000
IE	17 637 000
IT	130 164 000
LU	789 000
NL	62 232 000
AT	17 253 000
PT	17 832 000
FI	11 928 000
SE	13 689 000
UK	72 357 000
CZ	9 696 000
EE	1 266 000
CY	1 871 100
LV	1 686 000
LT	3 543 000
HU	16 980 000
MT	474 000
PL	44 895 000
SI	3 018 000
SK	4 566 000

▼M2

—————